

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font El Punt

Plana

Data 20 de juny de 2008

La MAT i els arguments

MERCÈ GUEVARA. LA MOTA (PLA DE L'ESTANY).

Tots aquells qui afirmen banalment que la MAT és «necessària i urgent per al país» (Col·legi d'Enginyers de Catalunya, Pimec, Cambra de Comerç de Girona, Jordi Goula a RAC1,..) el que primer haurien de fer és llegir-se les 1.600 pàgines de l'avantprojecte i l'estudi d'impacte ambiental que REE ha enviat als ajuntaments i llavors donar arguments abans de deixar anar aquestes afirmacions, o és que no saben llegir?

En aquest avantprojecte per primera vegada apareixen valors de demanda punta de les comarques gironines, on el 2007 a l'hivern hi va haver una punta de 885 MW i de 869 MW a l'estiu. Les previsions de REE pel 2015 són de 1.130 MW a l'hivern i 1.170 MW a l'estiu. D'aquests valors es desprèn que l'increment de demanda al 2015 pot ser al voltant de 245 MW, tenint en compte el creixement desmesurat de demanda que s'ha donat els últims anys, que ha estat al voltant del 4%, tot i que se sap que quedarà fortament frenat.

Llavors, a l'altre costat hi tenim la capacitat de transport de la famosa MAT, que, segons la mateixa REE, tindrà 18 cables que formaran dos circuits amb una capacitat de transport per circuit de 2.140 MW a l'estiu i 3.210 MW a l'hivern.

Com a conclusió, tenim que la MAT, que primer era per al TGV i ara és per al subministrament de les comarques gironines, tindrà una capacitat de transport d'energia igual al doble de les tres centrals nuclears de Catalunya, és a dir, al voltant d'uns 6.000 MW, i l'increment de consum per a les comarques gironines pel 2015 serà de 245 MW. Ni més ni menys que més de 20 vegades el que necessitem, i això encara sense comptar les tres centrals de cicle combinat que estan projectades, de 400 MW cadascuna, ni els parcs eòlics, ni els parcs solars.

Ens poden sortir aquests *tècnics* amb contingències N-1, capacitat curtcircuit TGV..., però davant d'aquests números el que cal fer és reflexionar i fer menys el xarlatà.

I per acabar-ho d'adobar, a sobre que ens volen encolomar una línia que no necessitem, ens diuen que no és aconsellable soterrar-la, que la solució més recomanable, «tant des del punt de vista tècnic com econòmic», és fer una línia aèria. Jo els diria que si no es veuen capacitats d'acomplir un projecte d'aquestes característiques que no pateixin, que a Europa ja en trobarem, de tècnics, que sí que són capaços de fer-ho, i que no són dependents de REE.